

Arrest

nr. 112 037 van 16 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 17 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 5 april 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van 5 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 maart 2010 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 5 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

Op 28 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 20 augustus 2010.

Op 2 september 2010 dient verzoekster opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 5 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 29 november 2010 dient verzoekster opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 28 maart 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag ontvankelijk te verklaren. Verzoekster wordt in het bezit gesteld van een immatriculatieattest.

Op 12 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 29 november 2010 ongegrond wordt verklaard.

Op 8 maart 2013 dient verzoekster opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 5 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 8 maart 2013 onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekster ter kennis gebracht op 24 mei 2013. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 08.03.2013 bij onze diensten werd ingediend door:

L., A. (R.R.: ...)

nationaliteit: Ethiopië

geboren te Ifat op (...)1959

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 09.08.2011 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 29. 11.2010. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat aar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 29.11.2010. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 09.08.2011 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)”

Op 5 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan verzoekster ter kennis gebracht op 24 mei 2013. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van V. H., gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

L., A. geboren te Ifat op (...)1959, nationaliteit Ethiopië

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië 1, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven",

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

2° zij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Het middel tegen de eerste bestreden beslissing:

Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 26 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de formele motiveringsplicht, van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Verzoekster voert tevens een manifeste beoordelingsfout aan.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

"Iedere beslissing van de overheid dient in alle redelijkheid en met de nodige zorgvuldigheid te worden genomen.

Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Verwerende partij dient zich bij het nemen van de beslissing niet alleen alle feiten correct en volledig vast te stellen, te waarderen en te interpreteren, daarnaast dient zij zich ook van alle relevante gegevens op de hoogte moet stellen.

Artikel 9 ter, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling,"

Uit lezing van punt 5 in bovenstaand artikel blijkt dat verwerende partij de aanvraag onontvankelijk kan verklaren indien de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag o.b.v. artikel 9ter Vw.

Terecht merkt verwerende partij op dat het medische getuigschrift, zoals gevoegd bij de medische regularisatie aanvraag van 08.03.2013, melding maakt van een reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand.

Ten onrechte haalde verwerende partij evenwel aan dat alle elementen in haar laatste aanvraag reeds waren ingeroepen in een eerdere aanvraag.

Nochtans zijn de elementen die verzoekster heeft ingeroepen in het verzoekschrift van 08.03.2013 weldegelijk nieuw en hebben zij een invloed op de beoordeling omtrent de beschikbaarheid en de toegankelijkheid voor verzoekster van de medische zorgen in het land van herkomst.

Immers werd opgeworpen dat een efficiënte behandeling voor haar medische problemen van een aanvaardbaar kwalitatief niveau niet afdoende aanwezig is in haar land van herkomst. Er werd in het verzoekschrift verwezen naar volgend internetartikel 'A Glance of Ethiopia',

<http://www.angelfire.com/ct2/ecoa/background.html>:

'Access to health care and social services is also extremely poor. Only about 20% of Ethiopians have real access to some form of primary care and live within a few hours walk of a health care facility. Health care facilities are extremely limited in the major cities and completely inadequate outside of the cities. Each day people are suffering and dying from the lack of sufficient health facilities, insufficient equipment and shortages of medical supplies.'

Niet alleen zijn de budgetten voor de gezondheidszorg in Ethiopië duidelijk ontoereikend, bovendien is er slechts 1 dokter per 40.000 inwoners en 1 verpleegster per 14.000 inwoners voorhanden (zie internetartikel 'A Glance of Ethiopia', <http://www.angelfire.com/ct2/ecoa/background.html>).

Ook de Ethiopische ambassade in het Verenigd Koninkrijk te <http://www.ethioembassy.org.uk/about-us/health.htm> omschrijft de Ethiopische gezondheidszorg als bijzonder slecht:

'The Ethiopian health care delivery system has historically been unable to respond quantitative/y or qualitative/y to the health needs of the people.

(.. .)

Health services quality has been compromised by inadequate and poorly maintained infrastructure and equipment, scarcity of trained health personnel, and the unavailability of drugs and pharmaceutical supplies.'

Zulks wordt bevestigd door de diplomatieke diensten van de het ministerie van buitenlandse zaken van de Verenigde Staten van Amerika:

'MEDICAL FACILITIES AND HEALTH INFORMATION: Health facilities in Addis Ababa are very limited and are generally inadequate outside the capital. Even the best hospitals in Addis Ababa suffer from inadequate facilities, antiquated equipment, and shortages of supplies (particularly medicines). There is a shortage of physicians. Emergency assistance is limited. Psychiatric services and medications are practically nonexistent. Serious illnesses and injuries often require travelers to be medically evacuated from Ethiopia to a location where adequate medical attention is available.

Such "medevac" services are very expensive and are generally available only to travelers who either have travel insurance that covers medevac services or who are able to pay in advance the considerable cost of such services (often in excess of \$40,000). See Medical Insurance below. Travelers must carry their own supplies of prescription drugs and preventive medicines, as well as a doctor's note describing the medication. If the quantity of drugs exceeds that which would be expected for personal use, a permit from the Ministry of Health is required.'

Aldus blijkt hieruit dat verzoekster niet afdoende kan beschikken over medische zorgen, laat staan van een aanvaardbaar kwalitatief niveau (RvSt 7 mei 2001, nr. 95.175.RDE 2002 N° 119; RvSt 30 november 1999, nr. 83.760.RDE 2002 W 119; Kortg. Leuven 6 december 1996, T. Vreemd. 1997,299-300)

Over al het voorgaande (en meer bepaald de toegankelijkheid tot de medische zorgen van een aanvaardbaar kwalitatief niveau) werd in de eerdere beslissing niks gesteld, zodat deze aangehaalde elementen weldegelijk nieuwe gegevens betreffen die nog niet aan verwerende partij waren voorgelegd in het kader van een eerdere aanvraag.

Het is dan ook strijdig met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, minstens is er sprake van een schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en zelfs van de materiële en formele motiveringsplicht, dat verwerende partij zonder meer stelt dat de informatie die verzoekster voorlegde, reeds werd ingeroepen in het kader van de vorige aanvraag.

In de beslissing van 12.08.2011 werd enkel gesteld dat er artsen in het land aanwezig zijn en dat verzoekster voor eventuele financiële hulp beroep diende te doen op haar familieleden in Ethiopië.

Over de kwaliteit van de medische behandeling in Ethiopië werd door verwerende partij in de eerdere beslissing evenwel niks gesteld. Aangezien uit de informatie van verzoekster blijkt dat er geen sprake kan zijn van medische behandelingen van een aanvaardbaar kwalitatief niveau in Ethiopië, is er sprake van een schending van artikel 3 EVRM wanneer verzoekster zou worden teruggestuurd naar Ethiopië.

Verwerende partij had de informatie waarvan melding in het verzoekschrift moeten voorleggen aan de ambtenaar-geneesheer (conform art. 9ter § 1 Vw.), zodat deze laatste een nieuw advies omtrent de beschikbaarheid en vooral de toegankelijkheid kon opmaken en aan verwerende partij bezorgen.

Zulks heeft verwerende partij evenwel niet gedaan.

Een vernietiging van de bestreden beslissing is dan ook op zijn plaats."

2.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers, onder verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet, gesteld dat de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is omdat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van deze aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Hierbij wordt toegelicht dat uit het bij de nieuwe aanvraag gevoegde standaard medisch getuigschrift blijkt dat de gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerdere aanvraag die reeds ten gronde is behandeld. Er wordt verder gesteld dat in de vorige beslissing van 12 augustus 2011 reeds uitgebreid ingegaan werd op de gezondheidstoestand van betrokkene en dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene zijn onderzocht.

Verzoekster bevestigt in haar verzoekschrift dat het voorgelegd medisch getuigschrift melding maakt van een reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand. Zij betoogt evenwel dat niet alle elementen in haar laatste aanvraag aangehaald, reeds waren ingeroepen in een eerdere aanvraag, met name dat een efficiënte behandeling van een aanvaardbaar kwalitatief niveau voor haar medische problemen niet afdoende aanwezig is. Zij stelt dat deze nieuwe elementen weldegelijk een invloed hebben op de beoordeling omtrent de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van haar medische zorgen in het land van herkomst.

De Raad merkt in dit verband op dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verweerder stelt dat er geen nieuw ingeroepen elementen blijken ten opzichte van de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 29 november 2010. Voormelde motivering stelt verzoekster in staat – zoals ook blijkt uit verzoeksters verdere uiteenzetting – om in rechte op te komen tegen deze beslissing. De Raad benadrukt in dit verband ook dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht niet zover gaat dat een overheid de motieven van de motieven van een beslissing zou moeten geven (RvS 18 september 2009, nr. 196.182). Ten overvloede dient bovendien gediend te worden dat zelfs indien een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit loutere feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekster in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de formele motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld.

Waar verzoekster de motieven betwist, voert zij de schending aan van de materiële motiveringplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De *in casu* relevante bepalingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet – welk de juridische grondslag van de bestreden beslissing uitmaakt – luiden als volgt:

“[...] § 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. RvV 113 371 - Pagina 7 van 13

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

[...]

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° [...];

2° [...];

3° [...];

4° [...];

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling. [...]"

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 12 augustus 2011 verzoeksters eerdere aanvraag om gemachtigd te worden tot een verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond heeft verklaard. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid baseerde zich hiervoor op volgend advies van een ambtenaar-geneesheer van 29 juli 2011:

"Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

- http://www.who.int/selection_medicines/country_lists/Ethiopia_2010.pdf,
- http://data.unaids.org/pub/Report/2008/ethiopia_2008_country_progress_report_en.pdf,
- Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank1
o van International SOS2 van 03/11/2009 met uniek referentienummer 2946.

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat Aids behandeling in Ethiopië beschikbaar is. Er zijn artsen gespecialiseerd in de behandeling van de ziekte. Labo-opvolging is ook mogelijk. Aidsremmers zijn beschikbaar.

Op de website van UNAIDS zien we dat in Ethiopië grote aantallen Aids patiënten worden behandeld en opgevolgd zoals trouwens in veel andere afrikaanse landen. Betrokkene werd trouwens reeds behandeld alvorens naar België te komen.

Op de lijst van essentiële geneesmiddelen van Ethiopië vinden we schildklierhormoon.

De aandoening vormt geen risico voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene want medische behandeling is mogelijk in het land van herkomst.

1 Het Med-COI project is een project rond uitwisselen van bestaande informatie, beste praktijkvoering en ontwikkelen van een gemeenschappelijke aanpak in het verzamelen en gebruik van medische COI (country of origin information); het MedCOI-project is gebaseerd op een initiatief van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst. Bureau Medische Advisering, telt 17 partners (16 Europese landen en het International Centre for Migration Policy Development) en wordt gefinancierd door het European Refugee Fund).

Disclaimer ; de Informatie die verstrekt wordt is beperkt tot de beschikbaarheid van medische behandeling, meestal in een bepaald ziekenhuis/gezondheidsinstelling, in het land van herkomst; er wordt geen informatie verstrekt over de toegankelijkheid van de behandeling.

2 International SOS is een internationale onderneming rond gezondheidszorg, medische bijstand en veiligheidsdiensten. Zij bezit klinieken in meer dan 70 verschillende landen en heeft een wereldwijd netwerk van urgentiecentra. International SOS is gecontracteerd om informatie te verstrekken over de beschikbaarheid van medische behandeling in landen wereldwijd."

In de beslissing van 12 augustus 2011 wordt het volgende gemotiveerd over de toegankelijkheid tot de medische zorgen:

“Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen en therapie in het herkomstland.

Uit het asielrelaas van betrokkene tegenover de asiendiensten (dd 15.06.2010)¹ kunnen we afleiden dat betrokkene nog heel wat familie heeft wonen in Addis Abeba. Ze verklaarde twee volwassen kinderen te hebben die er verblijven in de hoofdstad, alsook een halfbroer en een halfzus. We kunnen dus veronderstellen dat zij kunnen helpen bij het instaan voor eventuele bijkomende financiële hulp.

In de hoofdstad zijn er verschillende organisaties werkzaam in het behandelen van de aandoening waarmee betrokkene kampt. Het aantal hulpverleningsinterventies, maar ook het aantal sites over het ganse land ,waar die de noodzakelijke behandeling wordt gegeven, is de afgelopen jaren ontzettend gestegen.

Tevens dient er opgemerkt te worden dat zij reeds in het land van herkomst werd behandeld en dit al voor minstens een jaar. (zie administratief dossier). Dit bevestigt enerzijds de toegankelijkheid tot de medische zorgen in het land, anderzijds ook het feit dat betrokkene reeds de weg naar de hulpverlening in het herkomstland heeft gevonden.

Verder kan betrokkene beroep doen op het REAB-programma van de International Organisation for Migration (IOM). De IOM wil de zelfstandigheid en integratie van mensen die terugkeren naar hun herkomstland verbeteren door ze te assisteren bij hun terugkeer en hun reïntegratie. Specifieke hulp voor mensen die tot een sociale kwetsbare groep behoren, als bijvoorbeeld zijn, mensen met medische problemen, dragen zij alvast hoog in het vaandel.

1 Zie administratief dossier

2 <http://www.etharc.org/resources/organizationslist>, geraadpleegd op 12.08.2011

3 <http://scms.pfscm.org/scms/where/et>, geraadpleegd op 12.08.2011

4 <http://avrr.belgium.iom.intfnl/voor-migrantenfbent-u-migrant-die-deel-uitmaakt-van-een-kwetsbare-groep-.html>, geraadpleegd op 09.08.2011”

In voorliggende zaak werd aldus, niet alleen de medische aandoening van verzoekster reeds in aanmerking genomen, doch werd ook de voorgehouden onbeschikbaarheid en ontoegankelijkheid van de zorgen die verzoekster omwille van deze problemen nodig heeft, grondig onderzocht. Verzoekster verwijst naar de bij haar huidige aanvraag bijgevoegde overtuigingsstukken die zij heeft aangebracht ter onderbouwing van haar visie dat de nodige medische zorgen in Ethiopië niet kunnen worden verkregen, maar toont hiermee niet aan dat de stelling van verweerder dat de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de specifieke medische zorgen, die verzoekster behoeft reeds in aanmerking werden genomen, incorrect is. Het feit dat verzoekster door in haar huidige aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd te verwijzen naar allerhande rapporten, niet gedateerd en van algemene aard, aangeeft niet akkoord te gaan met de beoordeling door de ambtenaar-geneesheer en de gemachtigde van de staatssecretaris van de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van bepaalde medische zorgen in Ethiopië naar aanleiding van haar eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen, laat ook niet toe te concluderen dat huidige aanvraag gebaseerd was op elementen, in de zin van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet, die nog niet eerder werden ingeroepen. Het gegeven dat bepaalde verslagen nog niet eerder onder de aandacht van verweerder werden gebracht, doet namelijk geen afbreuk aan de vaststelling dat de elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf – met name een bepaalde medische problematiek en de bewering dat er met betrekking tot een specifiek gezondheidsprobleem in een land geen beschikbare en toegankelijke behandeling is – reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Verzoekster kan niet worden gevolgd in haar standpunt dat het louter voorleggen op zich van bijkomende verslagen van algemene aard ter onderbouwing van een bepaalde redenering waarvan reeds werd vastgesteld dat deze *in casu* niet opgaat tot gevolg heeft dat geen toepassing meer kan worden gemaakt van de in artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet voorziene mogelijkheid om een herhaalde aanvraag onontvankelijk te verklaren.

Noch artikel 9ter van de vreemdelingenwet, noch artikel 3 van het EVRM verplicht verweerder te motiveren omtrent het kwalitatief niveau van de medische zorgen in Ethiopië. Er dient tevens op gewezen te worden dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land waarheen de vreemdeling zich dient te begeven en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk). Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

De Raad wijst er ook op dat verweerder in zijn beslissing van 12 augustus 2011 zich heeft gebaseerd op zeer recente verslagen, zodat hem – nu verzoekster bij haar huidige machtigingsaanvraag naar niet-gedateerde rapporten verwijst – geen onzorgvuldigheid kan worden verweten omdat hij bij het nemen van de in voorliggende zaak bestreden beslissing niet is overgegaan tot een heronderzoek.

Daar de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding, conform artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag voorheen reeds werden ingeroepen, kan voorts niet dienstig worden verwezen naar het redelijkheidsbeginsel.

De beschouwingen van verzoekster laten niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet. Een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel of van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt evenmin.

Het middel is ongegrond.

2.3 Het middel betreffende de tweede bestreden beslissing

Verzoekster voert de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het EVRM.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“Bij het nemen van het bevel werd door verwerende partij geen rekening meer gehouden met de medische toestand van verzoekster en met name met de ontoegankelijkheid tot afdoende kwalitatieve medische zorgen in het land van herkomst.

Gelet op de ernstige gezondheidstoestand van verzoekster en de ontoegankelijkheid tot afdoende kwalitatieve behandeling in haar land van herkomst heeft verwerende partij dan ook in strijd met artikel 3 EVRM het bevel genomen om het grondgebied te verlaten.

Verwerende partij had alvorens het bevel uit te vaardigen een onderzoek moeten voeren naar de toegankelijkheid tot afdoende kwalitatieve medische zorgen in het land van herkomst, hetgeen zij duidelijk niet heeft gedaan.

Bovendien werd evenmin door verwerende partij nagegaan of de medicatie beschikbaar is en/of deze financieel toegankelijk is voor verzoekster. Dit werd nochtans door verzoekster opgeworpen in het verzoekschrift.

Zie hieromtrent ook S. BOUCKAERT, Documentloze vreemdelingen. Grondbescherming doorheen de Belgische en internationale rechtspraak vanaf 1985, Maklu, Antwerpen, 2007, 161:

'Wat dit laatste betreft, heeft de Raad van State reeds in meerdere arresten geoordeeld, onder expliciete verwijzing naar het zorgvuldigheidsbeginsel, dat de Dienst Vreemdelingenzaken, bij de evaluatie van de medische zorg verstrekking in het land van herkomst, niet alleen de mogelijkheid tot behandeling van een medische aandoening moet onderzoeken, maar eveneens moet nagaan of die zorg verstrekking ook toegankelijk is voor de betrokken vreemdeling. Met name dient de dienst daarbij na te gaan of de vreemdelingen in staat is om de kosten van de noodzakelijke' behandeling financieel te dragen.'

Gelet op de afwezigheid van een dergelijk onderzoek moet worden aangenomen dat het voor verzoekster dan ook onmogelijk is om terug te keren omwille van de medische redenen Het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 05.04.2013 vormt dan ook een schending van artikel 3 EVRM, minstens is er sprake van een schending van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Een vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten, als accessorium van de beslissing dd. 05.04.2013 waarbij de aanvraag om tot een verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard, is dan ook op zijn plaats.”

2.4 De tweede bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster betwist niet dat zij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van de vreemdelingenwet bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. Verweerder zal derhalve bij een gebeurlijke vernietiging van de tweede bestreden beslissing niet anders kunnen doen dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de

vreemdelingenwet, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoekster langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van de vreemdelingenwet bepaalde termijn, het bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren. Een eventuele vernietiging van de tweede bestreden beslissing kan verzoekster in principe dan ook geen voordeel opleveren. Zij voert ook geen dergelijk voordeel aan.

Verzoekster betoogt dat de verwerende partij alvorens het bestreden bevel uit te vaardigen een onderzoek had moeten voeren naar de toegankelijkheid tot afdoende kwalitatieve medische zorgen in het land van herkomst en de vraag of de medicatie beschikbaar en financieel toegankelijk is voor verzoekster. Bij gebrek aan een dergelijk onderzoek is het voor verzoekster onmogelijk om terug te keren omwille van medische redenen.

Waar verzoekster verwijst naar onderdelen van het middel die ontwikkeld werden ten opzichte van de eerste bestreden beslissing dient erop te worden gewezen dat geen onwettigheid is vastgesteld met betrekking tot de eerste bestreden beslissing. De tweede bestreden beslissing strekt ertoe verzoeksters illegale verblijfssituatie vast te stellen. Zij werd genomen op grond van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet. Zij steunt op andere juridische en feitelijke vaststellingen dan de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om verblijfsmachtiging onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster kan dan ook niet dienstig verwijzen naar de onderdelen van het middel die zij ontwikkeld heeft m.b.t. de eerste bestreden beslissing.

De Raad merkt bovendien op dat de tweede bestreden beslissing werd getroffen conform het model van de bijlage 13 bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het volstaat dat een bevel om het grondgebied te verlaten de juridische en feitelijke vaststellingen bevat waarop ze gebaseerd is, *quod in casu*. Het dient niet te verwijzen naar, noch te motiveren aangaande een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen die het voorwerp is van een afzonderlijke beslissing, noch dient zij daarvan deel uit te maken. Het indienen van de aanvraag om verblijfsmachtiging noch de onontvankelijk verklaring van die aanvraag hebben immers een invloed op verzoeksters illegale verblijfssituatie.

Het loutere feit dat een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen als onontvankelijk werd afgewezen, laat op zich niet toe te besluiten dat er ook een gezondheidsproblematiek aanwezig is die ingevolge de uitvoering van een bevel om het grondgebied te verlaten in dusdanige mate zou worden beïnvloed dat kan worden besloten tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM.

Waar verzoekster betoogt dat verweerder niet is nagegaan of voldoende medicatie beschikbaar is en of de medicatie financieel toegankelijk is, kan zij niet worden gevolgd. Uit de beslissing van 12 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen ongegrond is verklaard en uit de bespreking onder het middel hierboven blijkt dat verweerder wel degelijk de beschikbaarheid en toegankelijkheid van medische zorgen in Ethiopië is nagegaan.

Met haar betoog toont verzoekster geen schending aan van het redelijkheids-, zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel.

Verzoekster betoogt verder dat artikel 3 van het EVRM is geschonden omdat geen onderzoek is gevoerd naar de vraag of er voldoende kwalitatieve medische zorgen worden verstrekt in haar land van herkomst. Er dient te worden opgemerkt dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land waarheen de vreemdeling zich dient te begeven en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk). Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN